

Beste lezer,

Sinds mei 2021 ben ik in het bezit van een jachtakte. Het jagen is mij door mijn vader met de paplepel ingegoten. Pas na zijn overlijden heb ik de keuze gemaakt om ook te gaan jagen. Na de noodzakelijke opleidingen behaald te hebben mag ik mij dus, ondanks mijn leeftijd van 56 jaar, "jongjager" noemen.

Mijn motivatie was, en is nog steeds, om op een weidelijke en verantwoorde manier werken aan de instandhouding van de natuur in Nederland. Dit is waar de jacht in mijn optiek aan bijdraagt.

Jagers zijn sinds jaar en dag verantwoordelijk voor een gezond flora- en faunabeheer in Nederland. Het werken aan een gezonde wildstand maakt daar zeker deel van uit en daar handelen de jagers ook naar door heel zorgvuldig met het afschot om te gaan. Dat was vroeger zo en dat is heden te dage nog steeds zo.

Het verbaast mij dan ook in hoge mate dat de inspanningen die jagers doen om aan de hand van tellingen van wild en andere dieren de trends van aantallen in kaart te brengen door de overheid terzijde geschoven worden. Deze tellingen worden al sinds jaar en dag door FBE's en WBE's georganiseerd en de uitkomsten worden in kaart gebracht. Door deze inspanningen mogen wij in een klein land als Nederland met trots vaststellen dat er hier een hoge diversiteit aan dier- en plantensoorten is wat samen gaat met een intensief en divers gebruik van onze ruimte.

Deze tellingen zijn dit jaar wederom uitgevoerd en geven een totaal ander beeld dat de gegevens waar de beleidsmakers zich op baseren. Het terzijde schuiven van deze informatie zie ik als een bedreiging voor de natuur in Nederland zoals die er nu uit ziet. Daarom pleit ik er voor om de overwegingen die nu gemaakt worden om de jacht op een aantal diersoorten te stoppen, nog eens goed onder de loep te nemen en nog eens heel kritisch te kijken naar de wijze waarop de trends van aantallen van haas en konijn tot stand gekomen zijn. Want het gaat momenteel natuurlijk voornamelijk om deze twee wildsoorten.

Ook de referentie naar de situatie van 1950 durf ik uiterst twijfelachtig te noemen. Nederland ziet in 2022 nu eenmaal geheel anders uit dan in 1950. De ruimte is anders ingericht en de bevolking is van ca. 10 miljoen naar bijna 18 miljoen mensen gestegen. Dit vraagt een geheel andere benutting van de ruimte en de aantallen wilde dieren van nu kunnen niet gerelateerd worden aan die van toen.

Tot slot wil ik benadrukken dat het beeld wat van de jager geschetst wordt niet klopt. En dan bedoel ik daarmee het beeld van een wildebras die met een geweer in handen het bos in gaat om alles dood te schieten wat hij ziet. Dit beeld wordt neer gezet door mensen die het jagen liever niet zien, maar het is niet de werkelijkheid. Een jager is iemand die de natuur aan zijn hart gaat. Hij is vaker met een verrekijker in het veld te vinden om te observeren dan dat hij daar met een geweer is. Het geweer dient alleen als middel om als er een dier gedood moet worden dat met dit stuk gereedschap op een veilige en weidelijke manier te doen, op een manier waarbij het dier niet of in ieder geval zo weinig mogelijk lijdt. Zo eenvoudig is het eigenlijk. Snel en efficiënt. Dat willen jagers best graag uitleggen maar vaak wordt de jager de mond niet gegund. En dat is jammer.

Ik hoop dat ik met deze uiteenzetting de beleidsmakers motiveer om de zaken nog eens goed te relativeren en wens veel wijsheid toe om met de juiste overwegingen tot besluitvorming over te gaan.

Met vriendelijke groet,

Ing J.M. van Dijk